

פחד יצחק

זהו אלפא ביתא רבתא, הכולל כללים למאות ולאלפים, על כל קוץ וקוץ תילי תילים של הלכות ערוכות ושטורות, כולו איתגו ביה, משנה, וברייתא, ש"ס, הרי"ף, והרמב"ם, ורבים מהפוסקים הראשונים והאחרונים, וכמה הלכתא נברותא מהני אשלי רברבי זלה"ה שלא באו דבריהם בדפוס, וכל דורש ומבקש הלכה אחת ימצא מנוח בספר הנפלא הזה, כל ענין וענין אשר תתאוה נפשו, ויעלה במח במסלח העולה לפי העניינים והערכים המסודרים על סדר א"ב.

כל אלה אסף וקבץ גבר חכם בעוז, מרנא ורבנא הגאון הגדול גר ישראל פ"ח ע"ה מעלת תרופא המובהק רבינו יצחק בכמ"ר שמואל לאמפרונטי גר"ו, רב ור"ם בק"ק פירארא יע"א. ונדפס מכבר איזה חלקים על ידי החברה הנכבדה מקיצי גרדמים, תחת השגחת ראשי החברה, השר ר' משה בונטיפיורי ג"י בלאנדאן, והרב הגאון ר' נתן אדלער ג"י בלאנדאן, והרב הגאון ר' מתתיהו שטראשון ג"י בוילנא, ועוד ראשים ונכבדים.

אעתה הוצאתיו לאור עם הערות והארות תיקונים וחידישים והוספות מהלכות רבות ועניינים שונים ונחוצים הנוגעים להלכה ולמעשה, ונתבררו כל הדינים במעמס ונימוקם, מש"ס בכלי, וירושלמי, ומפרשי הש"ס, ומסדרש רבה, ותנהומא, ושוחר טוב, ומפרי, ומכילתא, ומסיקתא, וילקוט שמעוני, והרי"ף, והרמב"ם, ושאר פוסקים ראשונים גאון, וש"ת, ומפרים רבים עתיקין וחדתין, ומהם הרבה יקרי המציאות. בשם:

בית יואל

(כמבואר הכל בפתח הבית בראש הספר).

כל אלה חברתי בעז"ה תחונן לאדם דעת וחכמה

יואל זעליג בדר"ד ישראל זצ"ל, אב"ד בק"ק רייגראד יע"א.

בשנת כל מי שיש בידו מדרש ואין בידו הלכות לא טעם טעם של חכמה (אם ה"ג ע"כ) *

גם נוסף בראש הספר תולדות רבינו יצחק בעל ספר פחד יצחק,
תנדפס ע"י חברת הנ"ל בשנת תרכ"ט.

ווארשא

ברפוס ר' יצחק גאלרמאן ג"י

מאת מ' אחרון ומכות כל הלוקח, ארבעתן רמב"ם מ"א ופ"ד מ"ה מתנות עניים, סמ"ג עשין קנ"ז קנ"ז קנ"ט ק"ס, י"ד ס"י ע"ג, ב.

פאה משידין בקערה ולא באילפס ש"ע א"ת ס"ו ק"ע ס"ז, פאה אין משידין, פאה נתנת במתובר ובביוה ולא בחלוקה ח"ץ מכרית ובדקל שמוריר בעה"ב ומלך משנה א' ב' מ"ד רפאה רמב"ם פ"ב מ"ה מתנות עניים דין ר' מ"ז י"ז, פאה ניתנת מתחילת השדה ומאמצעה ובלבד שיתן בסוף כשיעור משנה ג' רפאה, רמב"ם פ"ב מ"ה מתנות עניים דין י"ב.

פאה ניתנת לעניים שנא' בפ' אמר לא תכלה פאה שדך בקצורך, א"כ אמר לקצור כל השדה בעת קצירה, שלא ללקוט שבולים שנפלו בשעת קצירה שנא' ולקט קצורך לא חלקט שתיון מס' פאה פ"א ופ"ב רמב"ם פ"א מ"ה מתנות עניים סמ"ג לא תעשה רפ"ר רפ"ה.

פאה נברית לנשים נשואות שקורין קרינאל או פירוקינו והשנות מרר"י קצנאילובונן נגד המתיר והכיח בראיות ברורות שאין להתיר הפאה נברית לנשואות אלא מכוסה תחת הסככה ועל ראשה רדיד באר שבע דף צ"ג, ודפוס פראנקפורט חשו" י"ז ד"ה נרסין בנזיר דף ע"ב ע"א, דח משה ויהודית, שער באשה.

פאה נברית עיין: אשה במה יוצאה ובמה, מת ותבריכו אמרים בתנאה, פאה עיין, אחים שחלקי נותנים, אין תורמין מן הפטור, אלו חייבין בתלה ופטורים מן המעשרות, אלו מפסיקין, אף כי קרב הנא, בר מהא אבר סרא אחריתי, גשמים במה, זורע שדהו שני מינים, טובת הגאה, טענות בין תוחן ומקבל מחנה, פאה עיין: כל דבר שאין מכניסו, כלל אמרו בפאה, כל שדוא אוכל, כל שחייב בפאה, לאו שניהק לעשה, לקט שבה, מנו מענין לענין, מתנות עניים, סבי ראולי, עושק הל לרבות לו, פאה עיין: עני המהפך בחררה, עני גוים, עני נאמן, קרוש על היין שאלה, שדה קצירתו גוים, שלש אבעיות, תרומה אין תורמין מן הרברים, תרומה גדולה מתרים, תרומה האוכלה.

פאה פטורה מן המעשרות משנה ו' רפאה, משנה ה' פ"ד רפסחים, ר"ע אינה פטורה מן המעשרות אלא רפאה הנישלת מרם סירוח שם ר"ע רפאה, רמב"ם פ"ב מ"ה מתנות עניים דין י"א.

פאות הוקן היכן ג"ש רמכות דף ט' ע"ב למת הניקה לוקה, אמר גלוח ודיניהן ש"ע י"ד ס"י קפ"א, עיין לקט תקפת על יד דף ס"ט ע"ג תוכחת מגולה על גלוח פאות הראש והוקן וכמה גזרות ודמים נעשו על זה מכמה גאונים גדולים, עיין תשובת ריב"ש רנ"ה גם בספר יין המשומר גם בספר הזכרונות חשו" מ"ט וס"ט ומ"ש מהרי"ט חשו" י"א, שלא להשתית שער הוקן והם המשה חלקים הלחי העליון והתחתון מצד ימין ומצד שמאל והוקן שנא' בפ' קרושים ולא חשתית פאת זקנד ואין נשים חייבות בה פ' ואלו הלוקין, קדושין פ"ק נזיר פ' ב' נזירים, רמב"ם פ"ב מ"ה ע"ז, סמ"ג לא תעשה ג"ח, סמ"ג ס"י ע'י, ש"ע י"ד ס"י קפ"א, חלק אדם נתיב י"ז חלק ה', כלבו ס"י ס', צ"ג, שמעתי שברומה גם אני רואה בכל יום בפירארא נודתים לגלח פאות הוקן עם מודוקקו וסקוואררו והיא רחכה בסיר וכסף חי ודברים אחרים שמשיירים את השער ולא ראיתי וקני הדוראה מוחים ביום וראיתי בבית הלל ס"ק ב' שאוכר ונר' לי להליץ בעד המטג ובעד רכותי אשר לא מתו מרהניא (מכות פ"ג משנה ה' בעץ חיים) ופאת זקנם לא יגלחו יכול אפי' גלחו במספרים יהיה חייב ת"ל לא חשתית אי לא חשתית יכול אם לקטו במלקט והדיפני יהיה חייב ת"ל לא יגלחו הא כיצד גלוח שיש בו השתתה דוי אומר זה תער פ"י הדיפני חשתית ואין דרך לגלח בו ומספרים מנלחין ואין משחיתין ורא מה נמשך אי נמיר ג"ש (רפאה פאה) ליבעי תער אי לא נמיר גזרה שדה מספרים נמי לא לעולם נמיר ג"ש וקסבר הגי נמי גלוח עברי, אלפסי שם דף ט' ע"ב ובתוספתא שם פ"ג דף ש"א ע"ד ניטלו ברהיפני ובמספרים פטור, ורמב"ם פ"ב מ"ה ע"ז ואינו חייב ער שיגלחנו בתער ענ' ולא חשתית את פאת זקנד גלוח שיש בו השתתה לפיכך אם גלח זקנו במספרים פטור וכתב עליו רב"ם ז"ל וס"ט איכא למידק במה שכתב אם גלח זקנו במספרים פטור דמשמע אמורא איכא דמותר מבעי ליה דמיא דהקפת הראש ונר' לומר דסירכא דלישנא דמתני' נקט ולא דוקא ולבתחיל' נמי שרי ע"ב וכ"כ מרנא בש"ע י"ד ס"י קפ"א סעף י' וכתב עליו בעל שפת